

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแวง

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทการแต่งผม พ.ศ.2544

ของ

เทศบาลตำบลแวง อำเภอโพธารอง

จังหวัดร้อยเอ็ด

บันทึกข้อตกลงระหว่าง
ประจักษ์ศิลปาคม
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแต่งผม
พ.ศ. 2544

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการแต่งผมซึ่งเป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตเทศบาล
ตำบลเมืองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และ
กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับและได้ยกเลิก
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลเมืองขึ้นใหม่
เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง อันจะทำให้การ
ควบคุมกิจการแต่งผมซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยกำหนดหลัก
เกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือ สุขลักษณะของ
สถานที่ที่ใช้ดำเนินการ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอ การออกใบอนุญาต
การออกใบอนุญาตในอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแต่งผมขึ้นไว้กับ

พ.ศ. 2544

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแต่งผมขึ้นไว้กับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลนางจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลตำบลนาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแต่งผม พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลนาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลนาง แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก

(1) ข้อบังคับสุขาภิบาลนาง เรื่อง การควบคุมกิจการซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2536

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลนาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุข

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้

“การแต่งผม” หมายความว่า การตัดผม การโกนผม ขน หนวด หรือเคราหรือการัดหนวด การกันหน้า หรือคอ การตัดหรือจัดทรงผม การสระผม การย้อมผม รวมทั้งการนวดหน้าและการแต่งหน้าบรรดาซึ่งกระทำแก่คน

ข้อ 5 เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะ ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการแต่งผม ต้องจัดให้มีเครื่องหมายสำหรับ
สถานที่แต่งผมซึ่งทำด้วยไม้ แก้ว กระเบื้องเคลือบ หรือวัสดุถาวรที่มีลักษณะรูปทรงระบอก กว้างหรือ
ลึกตามศูนย์กลางกว้าง 12 เซนติเมตร ยาว 40 เซนติเมตร ระบายหรือเคลือบสีแดงสลับขาวเป็นเกลียว
กลมแบบหรือตัวอย่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ติดหรือตั้งไว้ให้เห็นได้ชัดเจนหน้าสถานที่รับจ้างแต่งผม

ข้อ 7 สถานที่รับจ้างแต่งผมต้องมีเครื่องใช้จำเป็นดังต่อไปนี้

- (1) แก้วน้ำหรือบ่อน้ำที่แข็งแรงและสะอาดสำหรับการแต่งผม
- (2) ผ้าคลุมตัวที่สะอาดสำหรับคลุมตัวผู้รับบริการแต่งผมกันเปื้อน
- (3) ผ้าสะอาดสำหรับพันคอสีขาว เพื่อป้องกันมิให้ผู้คลุมตัวสัมผัสคอของ

ผู้รับบริการแต่งผม

- (4) เข็มทอหรือเข็มเย็บผ้าสำหรับเย็บผ้า เข็มทอ เข็มเย็บผ้าของผู้รับบริการ

ผู้รับบริการแต่งผม

- (5) กรรไกร หวี แปรง และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการแต่งผม

- (6) สมุดสำหรับฟอกหรือสำหรับโกนหนวด น้ำยาไลโซไซม์แรง 5 เปอร์เซ็นต์

หรือแอลกอฮอล์ชนิด 70 เปอร์เซ็นต์

ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

ในสถานที่แต่งผม

- (1) ใช้เป็นสถานที่จำหน่ายอาหารหรือเสิร์ฟอาหาร
- (2) ดำเนินกิจการใดๆ ที่มีเสียง กลิ่น คับชื้น ฝุ่นละออง
- (3) ใช้พื้นที่เลี้ยงสัตว์ หรือใช้พื้นที่เก็บสินค้าที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแต่งผม หรือ

เพื่อประโยชน์ส่วนอื่นๆ อันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

ข้อ 9 ผู้ให้บริการแต่งผมจะต้องแสดงใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับการเอ็กซเรย์ปอดที่
แพทย์ออกให้ไม่เกินหกเดือนไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการแต่งผม

ข้อ 10 ผู้ให้บริการแต่งผมต้องแต่งกายและรักษาความสะอาดดังต่อไปนี้

- (1) ในขณะที่ทำการแต่งผมให้แก่ผู้รับบริการต้องแต่งกายให้สะอาดและสุขภาพ
เรียบร้อย และต้องสวมเสื้อคลุมที่สะอาดด้วย

- (2) เมื่อจะทำการแต่งผมต้องล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด และเช็ดมือให้
แห้งพร้อมทั้งปิดปากและจมูกด้วยผ้าสะอาดสีขาว

- (3) กรรไกร มีดโกน หวี และเครื่องใช้อื่นๆ ที่ใช้ในการแต่งผม ต้องล้างทำ
ความสะอาดทุกครั้งหลังจากได้ใช้แต่งผมให้แก่ผู้รับบริการแต่งผมแต่ละคน และเช็ดให้แห้งก่อนนำมาใช้อีก

- (4) ต้องทำความสะอาดปรังสำหรับปิดผมให้สะอาดอยู่เสมอ

- (5) ต้องเปลี่ยนใบมีดโกนใหม่ทุกครั้งที่ใช้ให้บริการแต่งผม

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ให้บริการแต่งผมใช้เวชภัณฑ์ต่อไปนี้ในการรับจ้างแต่งผม

- (1) เวชภัณฑ์ที่รู้หรือควรรู้ว่าปรู้งด้วยสารหนูหรือสารปรอท
- (2) เวชภัณฑ์ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แจ้งให้ทราบว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรใช้ในการแต่งผมเพราะอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้รับบริการแต่งผม

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ให้บริการแต่งผมแก่ผู้ที่ปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อที่น่าจะแพร่ไปเพราะการแต่งผม คือ

- (1) โรคเรื้อน
- (2) วัณโรค
- (3) กุดทะราดหรือโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อราหรือเชื้อจุลินทรีย์อันเป็นที่น่ารังเกียจ
- (4) ไข้ทรพิษ ไข้หัด ไข้สุกใส
- (5) เชื้อไวรัสที่ปรากฏบนใบหน้าหรือบนศีรษะอันเป็นที่น่ารังเกียจ

ข้อ 13 ผู้ประกอบกิจการแต่งผมต้องรักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ ต้องปิดกวดกันผมไปกำจัดให้เรียบร้อยและสม่ำเสมอ

ข้อ 14 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแต่งผมจะต้องควบคุมช่างแต่งผมในสถานที่ประกอบการของตนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 15 ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการแต่งผม ให้ยื่นคำขอตามแบบวิธีการและเงื่อนไขที่เทศบาลตำบลวางกำหนดไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

โดยจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าสถานที่ประกอบกิจการอยู่ที่ใด ประกอบกิจการประเภทใด กี่ช่างแต่งผมจำนวนเท่าใดโดยจะต้องมีเอกสารของผู้ขอรับใบอนุญาตและช่างแต่งผมดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) รูปถ่ายหน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตา ค่า ขนาด 1 x 1 นิ้ว จำนวนคนละ 2 รูป เพื่อติดไว้ในทะเบียน

(4) ใบรับรองแพทย์ที่แสดงว่าไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในข้อ 16 (3)

ข้อ 16 ช่างแต่งผมหรือผู้ให้บริการแต่งผมต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (2) ไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือน หรือไม่สมประกอบ หรือเป็นกามวิกลจริต
- (3) ไม่เป็นโรคติดต่อ เช่น วัณโรค ไข้ไทฟอยด์ หัด บิด สุกใส โรคทางทวาร โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ โรคเอดส์ หรือโรคอื่นๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 17 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตปรากฏว่า ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ก็ให้ออกใบอนุญาตพร้อมทั้งเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามบัญชีค่าธรรมเนียมตามกฎหมายบัญญัติ ถ้าปรากฏว่าคำขอไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งผู้ขออนุญาตพร้อมทั้งแจ้งความ ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วแล้วแต่กรณี

ข้อ 18 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะสำหรับกิจการประเภทเดียวและสถานที่แห่งเดียว

ข้อ 19 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับจ้างแต่ทั้งหมดตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 20 เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ ให้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนอายุใบอนุญาตสิ้นสุด ไม่น้อยกว่า 15 วัน หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละห้าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้วให้ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ 21 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการประกอบกิจการแต่ก่อนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 23 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

(1)เอกสารการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย หรือถูกทำลาย

(2)ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 24 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับคำว่า " ใบแทน " กำกับไว้ด้วย และให้ลงวัน
คือเป็นใบออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นในใบแทนและตัวหัวใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังตัวใบอนุญาตฉบับเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย
หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม พร้อมทั้งลงวันที่ เลขที่ วันเดือนปีของใบแทนใบอนุญาตด้วย

ข้อ 25 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือทักชี้แจง
เป็นหนังสือ หรือให้ส่งหลักฐาน เอกสารใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกใบอนุญาต หรือหลักฐานที่
เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือ
ตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) เก็บหรือนำสำเนาหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิด
อันตรายจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณเหมาะสมสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตาม
ความจำเป็นโดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 26 หากผู้ดำเนินการแต่งแผนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และ
ถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตราย
อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการ
ชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตาม
คำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการนั้นทันที

ข้อ 27 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็น
อยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดย

งานซึ่งสมควรที่จะทำการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุให้ตามสมควรแล้วจึงให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทราบ

ข้อ 28 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการแต่งผม หรือช่างแต่งผม หรือผู้ให้บริการประกอบปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขใดๆไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการแต่งผมตามที่ได้รับอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ข้อ 29 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 30 คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 20 วรรคสอง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ประกอบกิจการแต่งผมหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือทำการของผู้รับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบตั้งแต่วันที่หนังสือนั้นไปถึงหรือวันปิดหนังสือนั้นแล้วกรณี

ข้อ 31 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 32 ผู้รับใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผมก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว ต่อเมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ก่อนดำเนินการ

ข้อ 33 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 34 ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มี
แผนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน 15 ก.พ. 2544 พ.ศ. 2544

(นายเชษฐาธิ์ สารเสวต)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

เห็นชอบ

(นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช)

ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

๑๕ ก.พ. ๒๕๔๔

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่า ธรรมเนียม
1.	สถานที่ทำการตัดผม คัดผม จัดทรงผม โกนหนวด โกนผม ขัดผม สระผม กั้นหน้า นวดหน้า - แก้อี ไม่เกิน 5 ตัว - แก้อี เกิน 5 ตัวขึ้นไปมัดตัวละ	200 50
2.	ผู้รับจ้างแต่งผม คัดผม จัดทรงผม โกนหนวด โกนผม ขัดผม สระผม กั้นหน้า นวดหน้า	50